

Novella író pályázat 2014

Körkorkép

Kicsérélt névvel ugyan, de rólad szól a mese. – (Horatius)

Történetem tetszőleges fővárosban, tetszőleges szereplőkkel, tetszőleges évben játszódna. Aki párhuzamot mer vonni bármilyen megtörtént esemény kapcsán, az ehét egy kekszet.

Roland idegesen kereste a kulcsot. Zavartan nézett körbe hol lehet. Csak nem elhagyta? Nem, nyugszik meg. Nem hülye ő. Áh.

Ott volt a tegnapi nadrág zsebében. Hát persze! A bérlet is megvan.

Még egy utolsó belenézés a tükörbe, mindent rendben talál. Mobilján elindítja kedvenc zenekarának egy akusztikus műsorát és már indul is..

Gyorsan szedte a lábait 100 éves bérház lépcsőin, ahol lakott.

Egy erős lökessel csapta ki a hatalmas vasajtót, és lépett az utcára. Pár másodpercre nem látott semmit, mert a sötét ház után kilépve a fényes utcára lépve a nap elvakította. Nem láthatta ahogy megbámulják őt.

Feltűnő jelenség volt.

Szűkített bordó kockás tweet zakója, és hozzá illő öltönyt nadrágja teljesen kiütött az általános fekete-szürke járókelők között.

Cipőjét szerette a legjobban. Még fél éve látott egy hasonlót egy Men outfit tumblyn-en , azóta kereste.

Most 2 hónapja tudta megvenni egy Andrassy úti üzletben.

Még nyáron, a vidéki nagymamájától kapott pénzt.. Tudta, milyen nehezen kuporgatta össze ezt a pénzt, hogy végül neki adhassa.

Amikor megkapta, annyit mondott neki-

„Drágám, valami *maradandót* vegyél belőle”

Amikor először bement az iskolába az új cipőjével, és barátai rákérdezte honnan van rá a pénz, rávágta, hogy Tippmixen nyerte.

Miközben sétált az iskolába, látta hogy valami anyja korabeli nő ordibál egy sráccal, de nem is fogalmozott vele, inkább a választási plakátokat figyelte. Tegnap még nem voltak ott.

Sétált tovább.

Dávid unottan bámult a tükörbe. Teljesen átlagos is lehetett volna. Csak nem volt az.

Magas termete, és kreol bőre elütött a többiekétől, ami megadta az első benyomást mindenki számára.

Apja igazából arab volt, de ez senkit nem érdekelt.

Felkapta sapkáját, és már indult is.

Pöskeynek sietnie kellett. Megint lekéste a buszát, a következővel pedig már nem érne be.

Talán majd így gyalog sikerülni fog.

Persze sose sikerült.

Épp egy bódéhoz ért, amikor kiléptek elé. Próbált ő megállni, de hátizsák lökte csak előre, és teljes erőből nekiesett valakinek. Tehetetlenség törvénye, ugye...

Mindketten a földön voltak, de a nő már föl is pattant, már ott állt fölötte, és üvöltött.

Bence nem értette ezt.

Feküdt, és csak arra tudott gondolni, hogy direkt léptek ki elé. Hogy kiadhassa a nő a dühöt amit érzett, és erre ő alkalmas. Már megint. Hiszen feleakkora, és amúgy is, ha lenne benne, annyi karizma, hogy megvédje magát,akkor is tisztelnie kell az időseket, különben hatványozottan ő lesz az aljadék... Már tápázkodott föl, amikor az asszony meglendítette szatyrát, és fejbe vágta a vele Bencét. Újra nem látott semmit. Igaz, most azért, mert levették a szemüvegét.

Járókelők már egy nagy körbe állták, és bambán figyelték, mi lehetett az a földön túli bűn, amit ez a szerencsétlenfiú tehetett. -Birkák gondolta. Újra ott feküdt. Már félt.

Ez a nap már jól indul, gondolta.

Iskola:

- Jóreggelt kisubik, nem kell fölállni, nyugivan. Rontott be a tanár az órára

- Jelentést nem kérek, ki hiányzik?

- Pööskey bögte az osztály kórusban.

Roland jelentkezett

- Tanár úr!

- Igen Nemecek, mi nyomja a lelkét?

-A Pöskeyt nem kell beírni... Csak késik. /majd röhögő hangon/ reggel láttam hogy egy nő az utcán püföli.

/Az osztály nevetett/

Az nevetést a tanár törte meg.

Tegnap nézték A Meccset? A Benfica nagyon jól játszott!

-De tanárúr! A Benfica 4:1-re kikapott!

-Jo jo jo,nagyon helyes, meg is van a mai felelőnk...

/Mindenki röhög, Dávid idegesen a táblához/

Nahát akkor, mi történt előző órán?

Mindenki tudja, hogy semmi, mivel a szerencsejátékról és a zsidókról beszélgettek. Csönd.

Noé törte meg a csendet

-Tanácsköztársaság, tanár úr.

Mindenki megkönnyebbül, kivéve Dávidot. Ő most hallotta először ezt a szót... Tanács is, meg köztársaság is. Há micsoda hülyeség már? Biztos azért szívatják, mert ő kicsit más.

Emiatt dühösen ment a táblához.

Igazából az osztály 2/3a most hallotta először ezt a szót. Még az 1. világháborút se fejezték be.

De mindegy. Dávid megérdemli.

Úgyis az, nyugtázták magukban.

És ekkor rontott be Pöskey.

Mindneki elnevette magát.

A nevetést ironikus hangon a Tanár törte meg:

-Na Gerzson, miért késett?

-Lekéstem a buszt.

Mindenki nevetett, majd hirtelen valaki hátulról tarkón csapta.

Őt lehetett.

Nem akart keresztülsétálni a termen, ezért leült Roland mellé. Ő is tarkón csapta. - Mellém nem ülsz.

Szerencsétlen teljesen megalázva ment végül saját helyére.
A legelső padba. Ahol egyedül volt.

Nahát akkor... Folytatta a tanár. Dávid. A tanácsköztársaság. Meséljen róla.

- Tanár úr!

- Na mit akar Pöskey?

- Mi még nem vettük a tanácsköztársaságot!

- Dehogynem!! Szólt közbe Dávid.

Ne hogy már pont ez mentse meg. *Őt*. Inkább egyest kap. Vagy kettést.

- Nahát akkor, hol is tartottunk. Látom, nem megy ez ma magának.

Tudja mit, üljön le.

Dávid elindult a padja felé.

A tanár újra megszólalt. -Tudja mit? azért az egyest beírom.

Ilyenkor általában mindenki dőlt volna a nevetéstől. De most erre már senki nem figyelt.

Most ott álltak az ablakban, és a vonuló rendőröket és a vízagyúkat nézték.

A 150 méterre levő Széchenyi-térre igyekeztek szétválasztani a 2 tábort.

- Ezek a hülyék sohasem tudják elfogadni hogy nem az ő bandájuk kerül hatalomra, mondta a Tanár annak a pár embernek, akik nem tapadtak az ablakhoz, hanem még a padokban ültek.

- Tudják, tegnap néztem a TV-t és...

- Meccs helyett??? Szakították közbe vicceskedve

- Nem, nem utána, hangzott a kérdést teljesen komolyan vevő választ.

- Tehát néztem a tv-t és valami volt TEKES arról beszélt, hogy már ott el lett rontva, hogy nem osztották szét a Duna 2 oldalát ezek között. Azt hittem, csak a volt főnököt szidja, de reggel arra jöttem biciklin, és annak a jóembernek igaza van.

- Tudjuk kik állnak ezek mögött is! Kiáltotta be az osztály ügyeletes nagymagyarország pólós bőrféjűje.

- Nyugodjon meg Kisubi, mer' még mehetünk a jegyzőhöz!

Így telt el az 1. óra. Nagyjából úgy, mint az összes többi.

A teljes osztály a terem előtt várt szünetben. Nem mehetek be.

5-6 fős csoportokban vártak a becsöngőre.

Alig pár perc késéssel jelent meg Szigetváry tanárnő.

Látszott rajta hogy ideges. Szokványos táskája helyett csak egy papírlapot szorongatott a kezében.

Gyorsan tépte ki az ajtót és engedte be az osztályt a terembe.

- Nem kell kipakolni! Üljenek le gyorsan és kész!

Nézzék! Az igazgató úr küldött nekünk pedagógusoknak egy levelet, ami így szól:

„Kedves Kollégák...”

Tudják mit, nem olvasom föl most maguknak az egész levelet, úgyis tudják hogy áll a bál szerte a városban.

Egyébként szerintem szégyen. Zászlókat égetnek.. Tudják, ha zászlót égetnek, avval az egész országot akarják lángba gyújtani. Ezek meg Európát borítanak lángba... Istenem...

Lényeg a lényeg, a Rendőrfőkapitányság nem tudja garantálni a 24. kerületi iskolák „biztonságát”- jegyzem meg szerintem az egész városét,de lényeg a lényeg, nem szaporítom a szót, a minisztérium megengedte, hogy maguk most hazamenjenek.

Búfelejtő

Majdnem minden a kávézóban, kocsmákban történik. Valahogy ők az utóbbiban szoktak kikötni.

- Szigetváry nagyon kész volt
  - Ja.
  - Szerintem igaza volt.
  - Hagyjad már! Engem nem érdekel ez az egész.
  - Hát nemtom. Nézzetek körbe áll a bál most mindenhol.
  - Apám ezt akarja hogy utazzunk el unokatesómékhoz.
  - és ki igazolja?
  - Most ugye nem kell bemenni pár napig,utána hétvége,szülőim van 2 nap, addig meg úgyis vége
  - Jó neked.
  - Állítólag már külföldön is foglakoznak avval hogy itt áll a bál.
  - Hát, ha ezek egymásnak mennek, pont most, az durva lesz
  - Dávid?
  - Most senki nem képvisel engem,minek érdekeljen?
  - Dehogynem, hülye vagy,
  - Akkor cseszd meg. Lányok, mit isztok?
  - Sári már elment, hoz nekünk is. Fiúúúú ti most komolyan politizáltok???? Xdddd
  - Timi nem azért már de lehet estére a fél város égi fog. Bocs hogy élek.
  - Téged úgyis csak az érdekel hogy a Bershka ég-e
  - Haha. Akkor most leülök és megvárom a poént.
  - /Timi/ De már ülsz. Dávid! pacsi
  - /Dávid/ Pacsi!
  - Szóval, szólalt meg Roland. Nekem elegendem van. Most komolyan. Szerintem igazuk van
  - Miből?
  - Az egészből. Gondolj bele. Nézz körül. Hallgasd a híreket.
  - Nem tudom mire gondolsz.
  - Buta vagy /és közben belekortyolt a sörébe/
  - Amúgy, azt hiszem, értem mire gondolsz.
  - Szóval -szólalt meg Ro. Nekem elegendem van. Most komolyan.
  - Zavar hogy milyen emberek vesznek körül! Olyanok mint ti!
- De elhiszem hogy lehet máshogy is... Láttam. Zavar hogy aszerint ítélik el az embereket honnan jött, vagy mi je van. Mert zavar, hogy naponta hallok zsidózást, cigányozást, buzizást vagy csak hogy nem lehet elfogadni a másikat.
- Hogy körbe vesz mindenkit a depresszió és a félelem. Nézz körbe.
Mert amíg a másikon töltjük ki a bajunkat, addig itt semmi jó nem lesz.
mert baj az emberek fejében van. Addig itt semmi nem lesz, amíg nem változtatunk,és úgy érzem most talán tudunk. De talán az is elég, hogy mindenki csoró
- Figyelj. Ez marha szép. De itt az utcán nem erről van szó. Ez csak egy játék. A Tanár úr is megmondta.
- Azt a komolyságot, ami az elmúlt 3 percet körülvette, ez a beszólás oldotta föl. Újra mindenki az asztalt verte a röhögéstől.

A pultoslány szólt végül közbe:

-Srácok! Fölhangosítsam a tévét? Hallom miről dumáltok. Most beszél a Széchenyi téren a....
És már tekerte föl a hangerőt.

Azon a tévén, amin 5 perce még pornó ment, most Magyarország volt miniszterelnöke beszélt.

Magyarország megunta a ködöt, ami körülveszi. Még vár azokra, akik kivezetik majd a szabadságba. De hiszem, ezek az emberek önök közül fognak kikerülni. Jegyezzék meg! A közös cél tőlünk független-lényegtelen, kiben és kiben személyesül meg, amíg a cél világos. És világos -- szabadság, jólét, megbékélés! Én ígérhetem, hogy magamat ezeknek a céloknak alávetem, és gondoskodom arról, hogy az országot -- szemben a múlttal -- ezek a célok irányítsák!

És hirtelen lövések dördültek a tapsoló tömegbe.

-Hát elkezdődött.

A közvetítés hirtelen átváltott a stúdióba, de ez már nem tűnt föl senkinek sem az asztaltársaság közül.

Főleg azért nem, mivel ők is hallották a lövéseket. Élőben.

Mivel a Búfelejtő majdnem szemben volt az iskolájukkal ami 150 méterre volt a Széchenyi tértől. Onnan, ahonnan ezek a lövéseket leadták.

- Fiúúk! Ez most mi volt?

- Kőkemény demokrácia-hangzott a válasz. De most valahogy senki sem nevetett ezen az irónián.

/Roland/- Akkor én most azt hiszem, hazamegyek.

- Roland! Nem azért mondom, de eddig ilyenről beszéltél, hogy „szabadság, egyenlőség jelszó, az egyéniség számít nem a nemzetiség, ez jó” mint egy rossz Punanny szám, komolyan

- Igaza van Timinek.

- Mert az jobb hogy itt ülök veletek?

- Nem. De ha akarod, veled megyek.

- Mi is.

- Hova?

- Az utcára. Itt a lehetőség, amiről beszéltél. Most változtathatsz, itt az alkalmaid, Ro

~

-Jó reggelt Kisubik. Húzás egy hónap volt.

Mindenki megvan épségben?

-Tanárúr! Roland... Nem hallotta? Egy mesterlövész. Tudja... Olyan hirtelen.

- Viccel?!
-

- Evvel? Nem. Sajnos.

- Azonnal szóljon az igazgató úrnak. Menjen.

- Uraim, nézzék, kell az elektronikus naplóba a jegy, mivel 1-2 embernek alig van beírva valami. Pöskey úr, Dávid, jöhetnek.

/titkon mindneki örült. Még az asztaltársaság tagjai is. Pöskey úgyis .... Dávid meg úgyis cigány. Hagy szenvedjenek kicsit/

Mert hiába a sok tett, a nemes gondolatok, a retorikák, vagy a véráldozat.

A dolgok úgyis változatlanok maradnak.